

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

ske i kontakt med hinanden. Vi må derfor forberede os på, at forhandlingerne om frihandelsområdet skal føres med ret stor energi i de kommende måneder.

De seks lande har ønsket at holde deres egne forhandlinger om en toldunion separat, at holde dem adskilt fra de forhandlinger, der foregår i OEECs arbejdsudvalg om frihandelsområdet. Men denne adskillelse er ikke ensbetydende med, at der ikke har været kontakt mellem de to parter; der har tværtimod været adskillige kontakter og møder mellem de to arbejdsorganer eller arbejdsgrupper.

Det må erkendes, at udviklingen er gået hurtigt gennem de senere måneder. Jeg vil gerne understrege, at Danmark fra første færd har været med i OEECs undersøgelse af mulighederne for en associering mellem de seks lande og de øvrige OEEC-lande. Vi har deltaget i arbejdet i arbejdsudvalget — jeg nævnte før, at Danmark har beklædt viceformandspladsen — og har haft lejlighed til at øve den indflydelse på dette arbejde, som det nu engang er muligt for et forholdsvis lille land. Jeg går også ud fra, at denne mulighed i samme omfang vil være til stede fremover, hvormed jeg tror at have besvaret et af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts spørgsmål.

Som jeg allerede har gjort opmærksom på, er erhvervsorganisationerne under forhandlingernes løb blevet nøje orienteret om arbejdet i Paris, og organisationerne har haft lejlighed til at drøfte de forskellige problemer dels med vore embedsmænd og dels med de økonomiske ministre på møder, der er blevet holdt en af de allerseneste dage.

Regeringen vil også fortsat drage omsorg for et snævert samarbejde mellem administrationen og erhvervslivet, således at alle synspunkter og interesser kan indgå i overvejelserne. Jeg behøver ikke at tilføje, at ganske som hidtil vil naturligvis også det høje ting eller partierne blive holdt underrettet skridt for skridt, efterhånden som arbejdet skrider frem.

Jeg vil endnu en gang slå fast, at der ikke i dag foreligger en konkret plan for et europæisk frihandelsområde, som Danmark skal tage stilling til. De hidtidige forberedende drøftelser har været af analyserende og

teknisk natur. Først i de næste måneder, på det forestående møde i Oslo, bliver der tale om at udarbejde en konkret plan, og i dette arbejde vil Danmark naturligvis som hidtil tage aktiv del.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om Danmarks, om regeringens, holdning og om hovedproblemerne, set fra et dansk synspunkt.

Således som statsministeren allerede klart har givet udtryk for det, kan det vel anses for givet, at Danmark principielt må stille sig positivt til tanken om et vesteuropæisk frihandelsområde. Den overvejende del af vor samlede eksport sælges til de øvrige OEEC-lande, ligesom hovedparten af vor import hidrører herfra. Sikringen af en passende stigningstakt i vor økonomiske udvikling er nært knyttet til vore muligheder for en fortsat ekspansion inden for eksportindustriene. Oprettelsen af et vesteuropæisk fællesmarked ville indebære opfyldelsen af et dansk hovedkrav, som gennem de senere år gang på gang er blevet fremført i samarbejdet med OEEC og GATT, nemlig at der ikke blot med hensyn til afviklingen af de kvantitative restriktioner, men også på toldfronten sker effektive fremskridt, sådan at handelens frigørelse bliver reel. En fri konkurrence med det øvrige Vesteuropa og med det øvrige vesteuropæiske erhvervsliv vil givetvis rejse mange problemer for dansk erhvervsliv, men med den tilpasningsperiode, som er forudset, må der være mulighed for, at problemerne lader sig løse.

Et vitalt problem for Danmark er landbrugets stilling i frihandelsområdet. Jeg har allerede omtalt Englands standpunkt, nemlig at landbrugsvarer bør holdes uden for frihandelsområdet, og det ikke blot for Englands eget vedkommende. På den anden side ser vi, at de seks lande agter at iværksætte et nærmere landbrugssamarbejde sig imellem. Karakteren af det vesteuropæiske landbrugssamarbejde for de seks landes vedkommende er endnu ikke kendt i detaljer, men jeg tror, vi må regne med, hvis dette realiseres efter de retningslinjer, vi nu kender, at de lande, der er uden for samarbejdet, bliver ringere stillet på de seks' marked end de deltagende lande. Vore erfaringer om landbrugssamarbejdets faste forankring som en central del af næsten